อันตรายของชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺ

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อัสรัน นิยมเดชา

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุร็อรฺ อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮฺ

2013 - 1434

IslamHouse.com

خطر الرافضة

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: عصران نيومديشا

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

อันตรายของชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺ

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ขอความสุขความจำเริญและศานติจงประสบแด่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นบ่าวของอัลลอฮฺและเป็นศาสนทูตของพระองค์

อัลลอฮฺตะอาลาตรัสว่า

﴿ لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ٧٨ كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوۡنَ عَن مُّنكَرٖ فَعَلُوهُۚ لَبِئۡسَ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ٧٩ ﴾ [المائدة: ٧٨-٧٩]

ความว่า "บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่วงศ์วานอิสรออีลนั้นได้ถูกสาปโดยถ้อยคำของดาวูดและอีซาบุตรของมัรยัม นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืน และที่พวกเขาเคยละเมิดกัน ปรากฏว่าพวกเขาต่างไม่ห้ามปรามกันในสิ่งไม่ชอบที่พวกเขาได้กระทำมันขึ้น ช่างเลวร้ายจริงๆ สิ่งที่พวกเขากระทำ" (อัล-มาอิดะฮฺ: 78-79)

อบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ » [رواه مسلم برقم ٤٩]

ความว่า "ผู้ใดในหมู่ท่านเห็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็จงเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นด้วยมือของเขา ถ้าหากเขาไม่มีความสามารถก็จงเปลี่ยนแปลงด้วยลิ้นของเขา แต่ถ้าหากเขาไม่มีความสามารถก็จงเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นด้วยหัวใจของเขา และนั่นคือขั้นต่ำที่สุดของระดับความศรัทธา" (บันทึกโดยมุสลิม: 49)

ทั้งนี้ ความชั่วร้ายที่เป็นอันตรายต่อหลักศรัทธาและคำสอนของศาสนามากที่สุดประการหนึ่ง คือฟิตนะฮฺความหลงผิดที่เกิดจากกลุ่ม "**ชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺ**" ซึ่งเผยแพร่หลักความเชื่อของพวกเขาไปทั่วทุกหนแห่ง โดยที่พวกเขาแสดงออกให้ผู้คนเข้าใจว่าความเท็จความบิดเบือนของพวกเขานี่แหละคือหลักการอิสลามที่ถูกต้อง!

ที่แย่ไปกว่านั้นคือมีผู้คนบางกลุ่มซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ออกมาเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การปรองดองสมานฉันท์ระหว่าง

ชาวสุนนีย์และชาวชีอะฮฺ โดยอ้างว่าความแตกต่างระหว่างเรากับเขานั้นเป็นเพียงในส่วนของเรื่องปลีกย่อย ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเป็นความแตกต่างในประเด็นที่ถือเป็นแก่นสำคัญของหลักยึดมั่นศรัทธา เพราะแนวคิดของกลุ่มรอฟิเฎาะฮฺนั้นเต็มไปด้วยสิ่งที่เป็นการตั้งภาคีและปฏิเสธศรัทธา ซึ่งเข้าข่ายที่จะส่งผลให้สิ้นสภาพความเป็นมุสลิมเสียด้วยซ้ำ และเป็นที่น่าเศร้าใจว่ายังมีชาวสุนนีย์ทั่วไปอีกจำนวนมากที่ไม่ทราบเรื่องเหล่านี้ เพราะอุละมาอ์ชีอะฮฺมิได้เผยแพร่ตำราสำคัญๆ ที่ระบุถึงหลักความเชื่อของพวกเขาให้คนทั่วไปได้ศึกษาหาอ่านได้ (หนังสือ บุฏลาน อะกออิด อัชชีอะฮฺ โดย มุหัมมัด อัต-ตูนิสีย์ หน้า 5-6)

ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าจึงขอชี้แจงหลักอะกีดะฮฺที่บิดเบือนหลงผิดบางประการของพวกเขาในภาพรวม โดยอ้างอิงข้อมูลจากตำรับตำราและหนังสือที่พวกเขาเชื่อถือและให้การยอมรับ

<u>ประการแรก</u>: แนวคิดและความเชื่อที่พวกเขามีต่ออิมามจำนวนสิบสองท่าน

อัล-กุลัยนีย์ ได้ระบุใน **อุศูล อัล-กาฟีย์** (أصول الكافي) ซึ่งเป็นตำราที่มีความถูกต้องมากที่สุดในมุมมองของพวกเขา

เปรียบได้กับ เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีย์ ของชาวสุนนีย์ ว่า “บรรดาอิมามทั้งหลายนั้น หากว่าพวกท่านประสงค์ที่จะรู้สิ่งใดพวกท่านก็สามารถที่จะรู้ได้ และพวกท่านยังรู้ด้วยว่าตัวเองจะตายเมื่อไร ทั้งนี้ พวกท่านจะตายก็ต่อเมื่อพวกท่านสมัครใจที่จะตายเท่านั้น” (เล่ม 1 หน้า 258-260)

ในขณะที่ ฮาชิม อัล-บะหฺรอนีย์ ได้มอบคุณลักษณะของความเป็นพระเจ้าแก่บรรดาอิมามเหล่านั้น โดยเขากล่าวในหนังสือชื่อ **ยะนาบีอฺ อัล-มะอาญิซ วะ อุศูล อัด-ดะลาอิล** (ينابيع المعاجز وأصول الدلائل) ว่า “พวกท่านเหล่านั้นมีความรอบรู้ในสิ่งที่อยู่บนท้องฟ้า และสิ่งที่อยู่บนพื้นดิน พวกท่านรอบรู้ในสิ่งที่เคยเกิดขึ้น และสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น รู้สิ่งที่เกิดขึ้นและดำเนินไปไม่ว่าจะเป็นเวลากลางคืนหรือกลางวันอย่างทันท่วงที นอกจากนี้พวกท่านเหล่านั้นยังมีความรู้เหมือนกับความรู้ของบรรดานบี และมีมากกว่าเสียอีก” (บทที่สี่ หน้า 35-42) ส่วนอับดุลหุสัยนฺ อัล-อะมีนีย์ อัน-นะญะฟีย์ (นักวิชาการร่วมสมัยของพวกเขา) ได้กล่าวในหนังสือ **อัล-เฆาะดีร** (الغدير) ว่า “บรรดาอิมามคือลูกหลานของอัลลอฮฺ และเป็นทายาทผู้สืบสันดานของท่านอะลี” (เล่ม 1 หน้า 214-216)

นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้ยินนักวิชาการของพวกเขาบางคนกล่าวในเทปเสียงตอนหนึ่งว่า “อัล-มะฮฺดีย์ได้ลงไปในชั้นใต้ดินตั้งแต่ท่านมีอายุได้ห้าขวบ โดยที่ท่านยังคงรับรู้ถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วอณูจักรวาล!”

ประการที่สอง: ความเชื่อที่พวกเขามีต่ออัลกุรอาน

กลุ่มรอฟิเฎาะฮฺเชื่อว่าอัลกุรอานที่มีอยู่ทุกวันนี้ ไม่ใช่อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แต่เป็นอัลกุรอานที่ถูกบิดเบือนแก้ไขด้วยการเพิ่มเติมหรือตัดทอนแล้ว โดยอุละมาอ์ของพวกเขาส่วนใหญ่ยืนยันความคิดนี้ ดังที่ อัน-นูรีย์ อัฏ-ฏ็อบเราะสีย์ ได้ระบุไว้ในหนังสือ **ฟัศลฺ อัล-คิฏอบ ฟี อิษบาต ตะหฺรีฟิ กิตาบ ร็อบบิล อัรบาบ** (فصل الخطاب في إثبات تحريف كتاب رب الأرباب)

ในขณะที่ อัล-กุลัยนีย์ ได้กล่าวในหนังสือ **อุศูล อัล-กาฟีย์** ว่า “อัลกุรอานที่ญิบรออีลนำลงมายังมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นมีจำนวนหนึ่งหมื่นเจ็ดพันอายะฮฺ” (เล่ม 2 หน้า 134-242) นั่นก็หมายความว่าอัลกุรอานที่รอฟิเฎาะฮฺกล่าวอ้างนั้น มีความยาวมากกว่าอัลกุรอานที่เรามี

อยู่ เพราะอัลกุรอานที่มีอยู่ มีเพียงหกพันกว่าอายะฮฺเท่านั้น ซึ่งเป็นอัลกุรอานที่อัลลอฮฺทรงสัญญาว่าจะปกปักษ์รักษา โดยพระองค์ตรัสว่า

﴿ إِنَّا نَحۡنُ نَزَّلۡنَا ٱلذِّكۡرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٩ ﴾ [الحجر: ٩]

ความว่า "แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน" (อัล-หิจญรฺ: 9)

ทั้งนี้ แม้จะมีอัลกุรอานบางส่วนที่พวกเขายอมรับ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ทำการอรรถาธิบายความหมายไปในทางที่สอดคล้องกับความต้องการของพวกเขา ดังเช่นอายะฮฺต่อไปนี้

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ ﴾ [النساء : ١١٦]

ความว่า "แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้เป็นภาคีกับพระองค์ แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษให้ซึ่งสิ่งอื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์" (อันนิสาอ์: 116)

ซึ่ง อัศ-ศอฟีย์ ได้กล่าวอธิบายในตัฟสีรของเขาว่า พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า "แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้เป็นภาคีกับพระองค์" นั้น หมายถึง พระองค์จะไม่ทรงอภัยให้แก่ผู้ที่ปฏิเสธ 'วิลายะฮฺ' (อำนาจการปกครองและความ

เป็นผู้นำ – ผู้แปล)ของท่านอะลี ส่วนคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษให้ซึ่งสิ่งอื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์” นั้นหมายถึง สำหรับผู้ที่ยอมรับในวิลายะฮฺของท่านอะลี (เล่ม 1 หน้า 156-163)

และอีกตัวอย่างหนึ่งของการตีความอัลกุรอานตามอารมณ์ความต้องการของพวกเขาคือ ในอายะฮฺที่ว่า

﴿ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ٦٥ ﴾ [الزمر: ٦٥]

ความว่า “และได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุหัมมัด) และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้า หากเจ้าตั้งภาคี แน่นอนการงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (อัซ-ซุมัรฺ: 65)

อัศ-ศอฟีย์ กล่าวอธิบายว่า “หากเจ้าใช้ให้ผู้ใดมีอำนาจการปกครองและเป็นผู้นำเคียงคู่กับอะลี แน่นอนการงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (ตัฟสีรฺ อัศ-ศอฟีย์ เล่ม 1 หน้า 156-361 และ นูร อัษ-ษะเกาะลัยน์ เล่ม 1 หน้า 151-488)

ส่วนโองการที่ว่า

﴿ يُؤْمِنُونَ بِٱلْجِبْتِ وَٱلطَّٰغُوتِ ﴾ [النساء : ٥١]

ความว่า “โดยที่พวกเขาศรัทธาต่ออัล-ญิบตฺ (เจว็ดและทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะ) และอัฏ-ฏอฆูต (ชัยฏอน)” (อันนิสาอ์: 51)

พวกเขากล่าวอธิบายว่า “หมายถึงอบูบักรฺและอุมัรฺ” (ฟุรูอฺ อัล-กาฟีย์ เล่ม 4 หน้า 416)

<u>ประการที่สาม</u>: หลักความเชื่อที่พวกเขามีต่อบรรดาเศาะหาบะฮฺและภริยาของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

แนวทางของกลุ่มรอฟิเฎาะฮฺวางอยู่บนพื้นฐานของการด่าทอสาปแช่ง และกล่าวหาว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ล้วนเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา โดยพวกเขาเชื่อว่าเศาะหาบะฮฺทั้งหมดได้กลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ยกเว้นสามท่านเท่านั้น ดังที่ อัล-กุลัยนีย์ ระบุไว้ในหนังสือ **อัล-กาฟีย์** ที่พวกเขาให้การยอมรับ โดยเขากล่าวว่า “หลังจากที่ท่านนบีศ็ฮลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จากไป ผู้คนทั้งหมดต่างก็สิ้นสภาพความเป็นมุสลิม (ริดดะฮฺ) ยกเว้นบุคคลสามคน คือ อัล-มิกดาด บิน อัล-อัสวัด, อบูซัรฺ อัล-ฆิฟารีย์ และสัลมาน อัล-ฟาริสีย์” (อัล-กาฟีย์ เล่ม 12 หน้า 312-322)

และในหนังสือ **มะฟาตีหฺ อัล-ญินาน** (مفاتيح الجنان) ของ อับบาส อัล-กุมมีย์ ได้ระบุถึงดุอาอ์บทหนึ่งที่มีรายงานมาจากอุละมาอ์ชีอะฮฺที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นคำวิงวอนขอให้อัลลอฮฺทรงสาปแช่งท่านอบูบักรฺ, อุมัรฺ และบุตรสาวของท่านทั้งสองคือท่านหญิงอาอิชะฮฺ และท่านหญิงหัฟเศาะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม โดยถือเป็นบทอัซการฺที่ควรกล่าวทุกเช้าเย็น ซึ่งมีบทขอขึ้นต้นว่า

« اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحمّدٍ وَعَلى آلِ مُحَمَّد، وَالْعَنْ صَنَمَي قُريش وَجِبْتَيْها وطاغُوتَيها وَإِفْكَيها وَابْنَتَيها اللذَين خَالَفا أَمْرَكَ وَأنكَرا وَحْيَكَ...إلخ »

ความว่า "โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงเศาะลาวาตต่อมุหัมมัด และวงศ์วานของมุหัมมัด และขอพระองค์ทรงสาปแช่งเจว็ดทั้งสองรูปแห่งกุร็อยชฺ (หมายถึงท่านอบูบักรฺและท่านอุมัร - ผู้แปล) ผู้เป็นรูปเคารพสักการะ เป็นชัยฏอนมารร้าย และความมดเท็จบิดเบือนของชาวกุร็อยชฺ พวกเขาทั้งสองฝ่าฝืนคำบัญชาของพระองค์ และได้ปฏิเสธวะฮีย์ของพระองค์ และขอพระองค์ทรงสาปแช่งบุตรสาวของเขาทั้งสองด้วย...จนจบบท" (หน้า 114)

นอกจากนี้ พวกเขายังเรียกท่านอบูบักรฺ และท่านอุมัรว่า "ฟิรเอาน์และฮามาน" (หนังสือกุรเราะตุลอุยูน โดยอัล-กาชานีย์

หน้า 432-433) บางครั้งก็เรียกว่า “ผู้บูชาเจว็ดทั้งสอง” (ตัฟสีรอัล-อัยยาชีย์ เล่ม 2 หน้า 116 และบิหารุลอันวาร หน้า 27-58) หรือ “อัล-ลาต และอัล-อุซซา” (อิกมาลุดดีน โดย อิบนุ บาบะวัยฮฺ อัล-กุมมีย์ หน้า 246 และ มุก็อดิมะฮฺ อัล-บุรฮาน โดย อบุล หะสัน อัล-อามิลีย์ หน้า 294)

ผู้รู้ของชีอะฮฺบางคนถึงกับระบุว่า อัล-มะฮฺดีย์ ที่พวกเขารอคอยจะดลบันดาลให้อบูบักรฺและอุมัรฟื้นคืนชีพ จากนั้นก็จะตรึงทั้งสองไว้กับลำต้นอินทผลัม แล้วทำการสังหารทั้งสองหนึ่งพันครั้งต่อวัน! (อัล-อีกอซฺ มิน อัล-ฮัจฌฺอะฮฺ โดย อัล-หุร อัล-อามิลีย์ หน้า 287) และข้าพเจ้ายังเคยได้ยินผู้รู้ของพวกเขากล่าวในเทปเสียงหนึ่งว่า “อบูบักรฺ, อุมัรฺ, อุษมาน บรรดาผู้ร่วมให้สัตยาบันอัล-อะเกาบะฮฺครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง และเก้าจากสิบคน (หมายถึงสิบท่านที่ท่านนบีรับรองว่าจะได้สวรรค์ – ผู้แปล) ล้วนเป็นชาวนรกทั้งสิ้น”

อับดุลลอฮฺ บิน มุหัมมัด อัล-อันดะลุสีย์ กล่าวว่า

إنَّ الرَوَافضَ شَرّ مَن وطئَ الحصَى   مِن كُـلِّ إنْسٍ نَـاطقٍ أو جَـانّ
قَدَحُـوا النـبيَّ وخَـوّنوا أصحابَه   ورمـوهُـم بالظُلـم والعُـدوان
حَبّـوا قَـرابَتَـه وسَبّـوا صحْـبَـهُ   جَـدلانِ عنـدَ اللهِ مُنتَـقضَـان

รอฟิเฎาะฮฺนั้นชั่วช้าเป็นที่สุด เกินมนุษย์และญินทั้งหลาย
หมิ่นนบีใส่ไคล้เศาะหาบะฮฺ ทั้งให้ร้ายอย่างไม่เป็นธรรม
แสร้งรักวงศ์วานแต่ด่าทอสหาย มันช่างขัดแย้งกันเสียเหลือเกิน

อีกท่านหนึ่งกล่าวว่า

ودع عَنْك دَاعِي الرَّفْض والبدع الَّتِي يقودك داعيها إِلَى النَّار والعار
وسر خلف أَصْحَاب الرَّسُول فَإِنَّهُم نجُوم هدى فِي ضوئها يَهْتَدِي الساري
وعج عَن طَرِيق الرَّفْض فَهُوَ مؤسس على الْكفْر تأسيسا على جرف هار
هما خطتان إِمَّا هدى وسعادة وَإِمَّا شقاء مَعَ ضَلَالَة كفار
فَأَي فريقينا أَحَق بأمنه وَأهْدى سَبِيلا عِنْدَمَا يحكم الْبَارِي
أَمن سبّ أَصْحَاب الرَّسُول وَخَا لَفَ الْكتاب وَلم يعبأ بِثَابِت الْأَخْبَار
أم الْمُقْتَدِي بِالْوَحْي يسْلك مَنْهَج الصَّحَا بَة مَعَ حب الْقَرَابَة الْأَطْهَار

จงหลีกห่างแนวรอฟิเฎาะฮฺและ บิดอะฮฺที่จะนำท่านสู่ไฟนรก
แล้วจงตามบรรดาเศาะหาบะฮฺ พวกท่านคือดวงดาวส่องนำทาง
จงปฏิเสธแนวทางรอฟิเฎาะฮฺ ซึ่งวางอยู่บนความปฏิเสธศรัทธา
มีสองตัวเลือกเท่านั้นคือทางนำ และความหลงผิดบิดเบือน
กลุ่มใดหรือที่จะรอดปลอดภัย ในวันที่อัลลอฮฺทรงตัดสิน
พวกที่สาปแช่งเศาะหาบะฮฺ ทั้งยังฝ่าฝืนอัลกุรอานและหะดีษ
หรือผู้ที่ยึดตามแนวทางวะฮีย์ รักเศาะหาบะฮฺและวงศ์วานนบี

<u>ประการที่สี่</u>: จุดยืนของพวกเขาต่ออะฮฺลุสสุนนะฮฺ

กลุ่มชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺมีความเชื่อว่าทรัพย์สินและชีวิตของอะฮฺลุสสุนนะฮฺเป็นที่อนุมัติสำหรับพวกเขา ในหนังสือ **อัล-อันวารฺ อัน-นุอฺมานิยะฮฺ** (الأنوار النعمانية) ระบุว่า อะฮฺลุสสุนนะฮฺ คือผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เป็นนะญิสสกปรก และชั่วร้ายน่ารังเกียจยิ่งกว่าพวกยะฮูดีย์หรือนัศรอนีย์ ด้วยความเห็นตรงกันอย่างเป็นเอกฉันท์ของอุละมาอ์ชีอะฮฺอิมามิยะฮฺ (อัล-อันวารฺ อัน-นุอฺมานิยะฮฺ ของ อัล-ญะซาอิรีย์ เล่ม 2 หน้า 206-207)

ในหนังสือเล่มเดียวกันนี้ ยังระบุอีกว่า "นาศิบีย์" ซึ่งเป็นคำที่พวกเขาใช้เรียกชาวสุนนีย์นั้นอนุญาตให้ฆ่าได้ โดยพวกเขาแนะนำเชิญชวนให้ฆ่าชาวสุนนีย์ ไม่ว่าจะด้วยการทำให้จมน้ำ พังกำแพงให้ถล่มทับ หรือจะด้วยวิธีการอื่นใดที่เป็นการลับ เพื่อจะได้ไม่มีผู้ใดเป็นพยานได้ โดยพวกเขาเห็นว่าทรัพย์สินและเกียรติศักดิ์ศรีของชาวสุนนีย์นั้น เป็นที่อนุญาตให้ละเมิดได้ (ริญาล อัล-กิชชีย์ หน้า 529, ตะฮฺซีบ อัล-อะห์กาม เล่ม 1 หน้า 384 และวะสาอิล อัช-ชีอะฮฺ เล่ม 6 หน้า 340)

<u>และประการสุดท้าย</u>: บรรดาผู้รู้ชีอะฮฺเหล่านั้นเชื่อว่าพวกเขากับพวกเรา อะฮฺลุสสุนนะฮฺ มีพระเจ้าองค์เดียวกัน มีนบีคนเดียวกัน หรือมีผู้นำคนเดียวกันหรือไม่?

ผู้รู้ของพวกเขาที่ชื่อ นิอฺมะตุลลอฮฺ อัล-ญะซาอิรีย์ ได้ไขข้อสงสัยนี้ไว้ในหนังสือ **อัล-อันวารฺ อัน-นุอฺมานิยะฮฺ** โดยกล่าวว่า “ในความเป็นจริงแล้วพวกเรากับพวกเขา (อะฮฺลุสสุนนะฮฺ) มิได้มีพระเจ้าองค์เดียวกัน และมิได้มีนบี หรือผู้นำคนเดียวกันแต่อย่างใด ทั้งนี้ เพราะพวกเขากล่าวว่า พระเจ้าของพวกเขาคือผู้ที่มีมุหัมมัดเป็นนบี และมีอบูบักรฺเป็นเคาะลีฟะฮฺต่อจากท่าน ในขณะที่พวกเราไม่ศรัทธาต่อพระเจ้าหรือนบีที่มีลักษณะเช่นนี้ เพราะพวกเรามั่นใจว่าพระเจ้าที่มีอบูบักรฺเป็นเคาะลีฟะฮฺถัดจากนบี ย่อมไม่ใช้พระเจ้าของพวกเรา และนบีคนนั้นก็ไม่ใช่นบีของพวกเรา” (เล่ม 2 หน้า 278-279)

والحمد لله رب العالمين،

وصلى الله وسلم على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.